वेव नदीषु ग्रा सा इमिनित व्यूक्दियेन घूना जगती भवति । के ग्रिग्ने इमन् इमा पृथिवी सप्तम्या लुक् इमिन पृथिव्यामुपावतर ग्रागक् । तथा वेतसे वज्जलशाखा- प्रामुपावतर नदीषु ग्रा ग्रा-उपसर्ग ग्रध्येष नदीष्ठिध ग्रवकासु उपावतर नदीश- व्येत लक्षणयावका उच्यते तत्प्रभववात् । मण्डूक्यवकावेतसशाखाः कर्षणार्थ वेणौ वद्याः सित तद्यं मल्लो वदित । कस्माव्यवमस्माभिः प्रार्थ्यसे इत्यत ग्राक् के ग्रग्ने वमपां पित्तं तेजोऽसि यो यस्यावयवः स तं न किनिस्त तद्यमा च भवित । व्यमिग्नं सम्बोध्य मण्डूकीमाक् के मण्डूकि मण्डूको भेकस्तस्य स्त्री मण्डूकी तत्सम्बुद्धौ के मण्डूकि ताभिः पूर्वीक्ताभिरिद्धः सक् ग्रागिक् ग्रागक् शिप लोपे मलोपः । यासामिग्नः पित्तं यत्र वमुत्यवा या वमग्नेः शाल्ये इतस्ततो नी- यसे सा विममं यज्ञमस्माभिः क्रियमाणं चयनलक्तणं पावकवर्णमग्रिसमानतेजसं शिवं फलप्रदेवेन शालं च कृधि कुरु ॥ ६॥

ग्रपामिदं न्ययंनि समुद्रस्य निवेशनम् । ग्रन्यास्तेऽग्रस्मत्तपतु कृतयः पावकोऽग्रस्मभ्ये शिवो भव ॥०॥

उत्तरांसाद्दिणांसं कृषित । ग्राग्नेयी बृह्ती । इदं चित्याग्निस्थानं मण्डूकाव-कावेतसल्प्तणं वा ग्रपां न्ययनम् नितरामीयते प्राप्यते येन तन्त्र्यनम् उद्कप्रा-प्रिसाधनम् यागादारा न्यापः प्राप्यते ग्रपां बाङ्गल्यात्समुद्रस्य निवेशनम् निवि-शन्यस्मिन्निति निवेशनं गृह्स्थानीयम् तद्रूप हे ग्रग्ने ते तव हेतयो ज्वाला ग्रस्मत्सकाशादन्यान् ग्रस्मिदिरोधिनः पुरुषान् तपन्तु क्लेशयन्तु ग्रस्मभ्यमस्मद्र्यं पा-वकः शोधकः शिवः शान्तश्च भव ॥७॥

ग्री पावक रोचिषा मन्द्रया देव जिक्क्या । ग्रा देवान्वेच्चि याची च ॥ द ॥ का॰ [१६-६-११.] पचपुक्तानि चाभ्यात्ममार्य पावक रोचिषित । पचपुक्तानि प्रा-लादारभ्याभ्यात्ममात्मसंमुखं संधिपर्यत्तं कर्षति प्रत्यूचमार्य इति दक्षिणं पक्तं स न इति पुक्रं पावकयित्युत्तरं पच्चिमत्यर्थः ॥ ग्राग्नेयी गायत्री वसू युद्दष्टा । के ग्राग्ने के पावक शोधक के देव रोचिषा रोचनेन ज्वालासमूक्तेनाक्वनीयात्मना स्थित इति शेषः । मन्द्रया मदनीयया जिक्क्या क्रोतृवायूपेणावस्थित इति शेषः । दे-